

Kulturdepartementet  
v/ Abid Q. Raja  
PB 8030 Dep  
0030 Oslo

Sendt pr. epost til: [postmottak@kud.dep.no](mailto:postmottak@kud.dep.no)

Oslo 9. april 2021

**INNSPILL TIL UTKAST TIL FORSKRIFT OM MIDLERTIDIG KOMPENSASJONSORDNING FOR AVLASTE, STENGTE ELLER NEDSKALERTE KULTURARRANGEMENTER I PERIODEN 1. JANUAR TIL 30. JUNI SOM FØLGE AV COVID-19-UTBRUDET**

Artistorganisasjonen GramArt er landets største interesseorganisasjon for selvstendig næringsdrivende musikere. Vi representerer cirka 3000 medlemmer som alle jobber hardt for å komme seg helskinnet gjennom denne krisen. Norske artister og kulturarbeidere var blant de første som ble rammet av krisen og vil sannsynligvis være den gruppen som må bære de økonomiske ringvirkningene lengst.

Vi takker for invitasjonen fra kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja om å komme med gode høringssvar og hans forståelse for at ordningene må utformes i nært samarbeid med bransjen. Bare slik kan ordningene få en utforming som gjør at de treffer.

Innledningsvis ønsker vi å påpeke at vi er svært positive til at ordningen nå også inkluderer arrangementer som avlyses, stenges eller nedskaleres som følge av «klare og dokumenterbare råd» gitt av offentlige myndigheter jfr. § 5. I en tid preget av stor uforutsigbarhet for arrangører, artister og musikere vil dette medføre en redusert økonomisk risiko for å planlegge arrangementer. Dette vil potensielt kunne føre til en lavere terskel for å planlegge arrangementer og en positiv effekt gjennom økt aktivitet i kultursektoren.

Vi ser imidlertid også behov for enkelte endringer i utkastet til forskrift.

Generelt er vi bekymret for at kompensasjonsordningen for arrangører innskrenkes, for eksempel gjennom endring av beregningsgrunnlaget for kompensasjonen. Tidligere var dette tapte billettinntekter, nå foreslås det i stedet dekning av uunngåelige kostnader, jfr. § 5. Arrangører som mottok 60 prosent eller mer av sine inntekter fra offentlige tilskudd i 2019 faller videre helt utenfor ordningen, jfr. § 4 andre avsnitt bokstav b. Disse innskrenkningene vil kunne medføre at arrangører vegrer seg for å ta den økonomiske risikoen tilknyttet planlegging av arrangementer, samt at de i større grad skyver risikoen over på artister og musikere gjennom dårligere avtalevilkår. Et eksempel på en slik konsekvens kan være en utvidet, kontraktsfestet mulighet til å kansellere oppdraget uten noen form for vederlagsforpliktelser.

○ **§ 5 første avsnitt om «realistisk planlagt kulturarrangement» og § 8 om krav til realistisk planlegging**

I forskriften til § 5, første avsnitt, stilles det krav om at det kun er «realistisk planlagt kulturarrangement» som kvalifiserer til å motta kompensasjon ved avlysning, stenging eller nedskalering. Begrepet «realistisk planlagt» er videre definert i § 8 som en skjønnsmessig vurdering der Norsk Kulturråd blant annet *kan* vektlegge følgende momenter:

- om arrangøren har planlagt gjennomføring av arrangementet med et realistisk antall publikummere sett i lys av smittevernsituasjonen
- om arrangementets budsjett og aktiviteter har tatt høyde for at arrangøren med stor sannsynlighet kan klare å gjennomføre et nedskalert arrangement
- om arrangøren har tatt høyde for at planene for arrangementet kunne justeres i lys av smittesituasjonen og gjennomført tilpasninger når det har vært nødvendig.

Gitt den svært uforutsigbare smittesituasjonen og derav ofte korte tidsfrister for endringer, er det svært krevende for arrangører og artister å avgjøre hva som er et realistisk antall publikummere. Når ordningen i tillegg legger opp til en skjønnsmessig vurdering hos Kulturrådet av hvorvidt arrangementet er realistisk og om planlegging av nedskaleringer og justeringer av arrangementet er gjennomført, blir det nærmest umulig. Å skulle synliggjøre dette i søknader krever ekstra administrasjonsarbeid som vi tror i praksis vil heve terskelen for å søke om kompensasjon. Dette vil igjen heve terskelen for å planlegge arrangementer. Den økonomiske risikoen vil være for stor. Vi mener derfor at kravene om «realistiske planer» må konkretiseres i mye større grad, slik at kravene er gjennomførbare for arrangørene og man ikke risikerer at Kulturrådet avkorter eller fjerner kompensasjonen helt, basert på en skjønnsmessig vurdering. Et poeng som også er verdt å nevne, er at en så udefinert åpning for å foreta skjønnsmessige vurderinger vil kunne gi ulike utfall avhengig av hvilken saksbehandler som behandler søknaden.

#### ○ **§ 11, tredje avsnitt, om definisjon av «underleverandør»**

Som nevnt i tidligere innspill er GramArt uenig i at artister og musikere faller i kategorien underleverandør. Vi har forståelse for at det er ønskelig med en enkel kategorisering av de ulike søkerne. Vi er likevel av den oppfatning at denne feilkategoriseringen kan få uforutsette konsekvenser, som for eksempel en skjevhet i saksbehandlingen på grunn av oppfattet viktighet av leveransen. En arrangør skal dessuten ikke kunne forholde seg til en artist på samme måte som til en underleverandør av gjerder eller mat. Vi ønsker at ordlyden endres, slik at det blir et tydelig skille på de som leverer infrastruktur og de som produserer selve kulturopplevelsen. Et forslag vil kunne være kulturarbeidere, arrangører og underleverandører.

Når det gjelder forskriftens punkt 11, tredje avsnitt, er underleverandør definert som «aktører innenfor lys, lyd, bilde og rigg, artister, booking og filmdistributører som leverer tjenester eller innhold til et kulturarrangement, og aktører som leier ut lokaler der det skal gjennomføres et kulturarrangement.» Basert på en naturlig språklig forståelse er det uklart om musikere som hyres inn av artister regnes som underleverandør. Denne tolkningstvilen kan medføre til at flere kompensasjonsberettigede musikere ikke søker. For å tydeliggjøre at innleide musikere også regnes som underleverandører ber vi om at ordlyden oppdateres også her.

#### ○ **§ 12 Hva kan det gis kompensasjon for**

Dekningsgraden for artister og musikere som er definert som underleverandører er 50 prosent av tapte inntekter og merutgifter tilknyttet arrangementet. På bakgrunn av den avgjørende og sentrale rollen til

artister og musikere er vi at den oppfatning at dekningsgraden burde ha vært på 100 %. Alternativt burde artister og musikere i det minste ha vært likestilt med arrangørene, og fått dekket 95 % av faste og uunngåelige kostnader.

○ **§ 15 Øvre grenser for kompensasjon**

Av § 15, første avsnitt, går det frem at maksimal kompensasjon for et foretak er på 3,5 millioner kroner for hver kompensasjonsperiode. For enkelte artistforetak vil denne begrensningen legge sterke føringer for hvilke økonomiske risikoer og investeringer foretaket kan ta i denne perioden. Dette vil igjen ha en negativ effekt for hele næringskjeden tilknyttet artisten. Vi ber derfor om at grensen for maksimal kompensasjon økes eller fjernes helt.

Forskriftens § 15, tredje avsnitt, fastsetter maksimal kompensasjon for selvstendig næringsdrivende til 432 971 kroner i året. Svært mange artister og musikere driver sin virksomhet gjennom enkeltpersonforetak. Disse enkeltpersonforetakene vil ofte ha det økonomiske ansvaret for prosjekter og forpliktelser overfor tredjeparter som fakturerer artistens enkeltpersonforetak. Det vil ofte være snakk om vesentlige høyere beløp enn maksgrensen for kompensasjon. Artisten lever av selve overskuddet i enkeltpersonforetaket. Vi ber derfor om at det presiseres at maksgrensen gjelder overskuddet til enkeltpersonforetaket på årsbasis.

Avslutningsvis vil vi gjenta at krisen for kulturlivet ikke opphører umiddelbart etter gjenåpning. Det er avgjørende at kompensasjonsordningene for kulturbransjen fortsetter i en periode også etter at pandemien er erklært over. Det vil kunne gi den tryggheten og forutsigbarheten som disse ordningene er ment å fasilitere og dermed en større risikovillighet hos de ulike aktørene. Det er for eksempel ikke gjort på noen uker å planlegge en stor festival. En ordning som gjelder kun frem til 30. juni, uten en forpliktelse om at den vil bli etterfulgt av en tilsvarende ordning med lenger varighet, gir ikke nødvendigvis ønsket effekt.

Vi gjør også oppmerksom på at begrensningen på 5000 kroner i § 6, avsnitt 2, kan utgjøre mye for en artist eller musiker som ikke har stått på scenen på over ett år. Om det er saksbehandlingsbyrden departementet frykter, foreslår vi heller en automatisk tildeling av små beløp.

Om departementet har spørsmål til disse innspillene, eller andre spørsmål knyttet til ordningen, ta gjerne kontakt med undertegnede.

Med vennlig hilsen,



Marius Øvrebø-Engemoen  
daglig leder  
Artistorganisasjonen GramArt